

на долу, додѣ почнаѣтъ да припѣваѣтъ другъ, въ кожъ припѣвкѣ участвува и та, пѣяща. *Пк. 95.*

Разстрога *с. ж.* щель: Подиръ туй... препѣкло силно бѣчвата, дѣскитѣ ѡ се разсѣхнали и презъ разстрогитѣ (разстрога... хаузина, аржлѣжъ турски) двамата братъя видѣли, че се намѣрватъ на суша. *Пс. 15. 443.*

Разсѣмне са (*Ц.*) *м. св.* **Разсѣм(ну)ва са** *м. дл. безл.* разсѣмтаѣтъ: Така пакъ кѣту си поиграѣтъ още малко и почни да ся разсѣмва вѣкы, разиждѣтъ ся —. *Пк. 112.* **Разсѣмнуване** *с. с.* разсѣмтаѣтъ: Селянинитѣ седялѣ до разсѣмване —. *Л. Д. 1876 р.* Той са насналъ и на расѣмване намислилъ да види, що прави селянинитѣ. *ib.* А на расѣмване всику отъ тѣя дружини отхождѣтъ на сѣдѣнкѣ —. *Пк. 90.* Адраѣтъ на *разсѣмновене (au point du jour)* олуви стоѣтъ кораби. *Т. 272.*

Разсѣвѣж *м. св.* **Разсѣвѣвамъ** *м. дл.* разбужу, пробуждаю отъ сна, разгуливаю: Будижница една былка, която расѣвѣва човѣка и го сѣбужда завчясъ додѣто спи. *Х. I, 68.* **Разсѣонамъ (се)** *Мак.* пробужусъ (*м. средн.*): Кога Недѣли разсони, Дробни ми сѣдзи порони По свои свѣтни образи. *М. 35.* Ако сиенѣтъ разбуди сѣ, Ако сонитѣ разсони сѣ. *М. 204.* — **са,** разгулияюсъ, — ливаюсъ: Трѣбува да запремъ дѣцата да помирасатъ... та да са не расѣвѣватъ и сѣдятъ много врѣма будны у лѣгло-то си. *Л. Д. 1872 р. 143.*

Разсѣхнѣ са *м. св.* разохнусъ: Подиръ туй... препѣкло силно слѣнце, нагрѣло силно бѣчвата, дѣскитѣ ѡ се разсѣхнали. *Пс. 15. 443.*

Разсѣждѣж *м. св.* **Разсѣждамъ** *м. дл. 1)* — **нѣкого,** разсужу кого либо. *2)* разберу, разбираю: Зернахъ едно нѣщо надалѣчь околчесто и бѣло, което не можяхъ да го рассѣжда добрѣ като какво нѣщо *с. Х. II, 24.*

Разузнамъ се *м. св. (Мак.)* сѣдѣляюсъ вѣемъ извѣстной: Уще ми сѣ Босно не узвало, Дури умре еденъ синъ у майка; Тога ми сѣ чума разузнала, 'Се що чуло, 'се ми пожаляло. *М. 236.*

Разуменѣж *пр.* **Разу́мно** *нар.* разумный, — но: „А не бѣто умна и разумна!“ *М. 180.* „Сестро ле, сестро Маріе! Хитра си била, разумна, сакамъ да дойдешъ на свадба, Малце помощъ да ми чинешъ.“ *М. 205.*

Разумѣж *м. св.* **Разумѣвамъ** *м. дл.* пойму, понимаю: Вы ме разумѣвате я (*Sie verstehen mich*). *Э. I. 76.*

Разу́мникъ *с. м.* **Разу́мниче** *с. с. ум. (о дитяти)* умникъ, умница: „Момиченцето обѣрща—обѣрща очвите си, — гѣрси ма!“ — „Разумниче, разумниче!“ говорѣха Горинии невѣстите. *З. 115.*

Разу́мъ *с. м.* разумъ: Умъ и разумъ сѣ пары ся не кунувать. Умъ има, а разумъ нѣма. *Ч. 235.*